fyrre", da kommer den unge smukke Pige og kræver Ret til at dele Begejstringen, at tage en Haand i med i det nationale Værk; hun vil ikke lade sig spidse af med, at Fædrelandets Vel er noget, som Kvinder ikke forstaa sig paa. „Manden kan kæmpe for at vedligeholde Landets Grænser udvendig fra og for at nedbryde den indre Indskrænkning — vi, Gud! vi maa ikke klage — vi kan jo strikke Sokker til Soldaterne", siger hun spydig i et Brev.

Snart faar hun ogsaa Lejlighed til at vise, at Ordet om, at Kvinden skal tie i Forsamlinger, ikke passer i vore Dage. Det var det frisindede Ægtepar, N. F. S. Grundtvig og Marie Carlsen — sikkert ikke mindst den sidste — i hvis Hus hun opholdt sig, og som djærvt modsatte sig Familiens Forsøg paa ved Tvang (Indespærring?) at hindre hende i at tale ved en Folkefest. Saa vidt gaar hendes Familie imod hende, at hun tvinges til at forlade Rønnebæksholm, det eneste Sted, hvor man ser hende helt og fuldt glad, og flygte til København. Her faar hun en tung Kamp med Sult og Nød, fordi hun, en Kvinde, vil hævde sin Ret til at leve Livet efter sit Ønske og ikke efter andres. Familien, der ikke kan gøre noget videre for hende, der ikke har noget at kræve af hende, vil med Vold og Magt have hende til at leve i „Familiens Skød." Men hun foretrækker at bo paa et Kvistkammer uden Kakkelovn, og hvordan hun lever, ses af et Brev fra Søsteren Ilia, der skriver:

„— — Mathilde er temmelig trist og medtagen. Jeg kom derop en Dag og fandt hende forknyt, skønt hun stræbte at skjule det. Da vi havde siddet lidt, spurgte jeg saadan hen, hvad hun skulde have til Middag, og fik da at vide, at *hun ikke ejede mere end sex Skilling, som hun kunde faa for en tom Flaske, naar hun bragte den tilbage**); hun havde ingen Lyst til at gaa ud til Middag og vilde derfor behjælpe sig med Smørrebrød, som hun dog havde. Jeg tvang hende til at laane et Par Mark og gik. Da jeg henad Middag kom igen — jeg sad i de Dage hos hende og malede — traf jeg hende ganske fornøjet i Færd med at koge Grynsuppe. Hun havde købt for fire Skilling Gryn, „som hun kunde have længe", og en Citron,

---

*) udhævet her.